

[Wilhelm.]

bygger på et lønstop. Selve bestemmelserne om prisstoppet er nok så værdiløse, når det drejer sig om at standse prisstigninger. Det har vist sig med de tidligere love, og som vi har betragtet som illusionsnumre, og som vi ikke har villet være med til at støtte og ligefrem har måttet stemme imod på grund af den karakter af illusion, der var over dem, nemlig pris- og avancestoplovene både fra 1975 og fra 1976, at det ikke har kunnet lade sig gøre. Regeringen har nu selv erkendt, at de ikke duede, og i bemærkningerne motiveret deres afskaffelse med, at de i virkeligheden ikke var særlig effektive.

Der er ingen grund til at tro, at det lovforslag, der her er tale om, bliver vægtigere med hensyn til prisstop, undtagen for ét eneste områdes vedkommende, nemlig med hensyn til lønningernes indregning i priserne. Der kan det måske få betydning, og det er også klart det, der er hensigten. Der er praktisk taget ikke andre udgiftsstigninger, som man ikke alligevel bliver i stand til at indregne i priserne, og der er i hvert fald ikke nogen som helst realistisk kontrolmulighed, der kan forhindre det.

Dertil kommer, at hensigterne er klart demonstreret ved, at man, to dage før man vil lade dette lovforslag med et såkaldt prisstop træde i kraft, åbner op for prisstigninger på mælkekonsumvarer til 500 mill. kr. på årsbasis. Man vidste, at man havde dette i gryden, da man gav grønt lys for disse stigninger til landbruget som følge af devalueringen af den grønne krone. Det er højst tvivlsomt, om de stigninger nåede at slå igennem i detailledet ved skiltning med de faktiske udsalgspriser den 1. december, som er gjort til skæringsdato her, men alligevel har vi fået det svar fra handelsministeriet, at de gælder. Det synes jeg klart demonstrerer, hvad hensigten er med disse ting. Man vidste, at lovforslaget var under opsejling. Man vidste, at det ville slå igennem. Der er ingen dækning for det. Nu standser man lønninger, man foregiver at standse priser, men på falderebet gav man los for denne stigning på de 500 mill. kr. At hensigten er lønstoppet, fremgår jo tydeligt af § 3.

En anden ting, der viser, hvor meget man egentlig har interesseret sig for et reelt prisstop, er jo, at man i tolv dage forinden har fortalt befolkningen, at man sad seriøst og forhandlede, først om den ene variant og så om den anden variant af et såkaldt prisstop. Man har heller ikke gjort noget som helst for at give

det tilbagevirkende kraft fra det tidspunkt, hvor man begyndte at fortælle befolkningen, og især altså dem, som fastsætter priser, at dette var under opsejling.

Dette er så meget mere pudsigt, som man, da man fra den modsatte side af salen spurgte, hvordan det dog kunne være, at man lod prisstoppet have gyldighed fra den 1. december og ikke fra den 2. december, da lovforslaget blev fremsat, fik til svar fra handelsministeriet, at ellers ville hensigten med lovforslaget jo ikke ske fyldest. Men når vi andre så kommer og spørger: ja men hvad så, er det ikke forpasset, når man faktisk tolv dage forinden har meddelt, at dette var undervejs i en eller anden form? – så får man at vide: nå ja, det er da højst tænkeligt, at det har givet anledning til nogle prisstigninger, men man kan jo håbe på, at det i den resterende del af 3 måneders perioden vil blive dæmpet noget.

Modstanden mod kapitel 3, som selvfølgelig for os er det helt afgørende, skyldes adskillige ting. Hvis man troede på lovforslagets titel, så står der jo dér noget om stop for indkomststigninger, men når man skal til at se på realiteterne i kapitel 3, som burde handle om disse ting, så er der én eneste paragraf, og den drejer sig om én eneste form for indkomst, og det er lønninger. Intet andet.

Nu kunne man jo foregive, at man havde gemt det andre steder. Når vi så spørger – vi fik jo intet svar forleden, da vi havde det til første behandling og vi også spurgte om nogle af disse ting – som vi gjorde fra VS' side under udvalgsarbejdet, hvad der er gjort i denne periode for at forhindre de indkomststigninger, som foregår i kraft af rentestigninger, af kursgevinster, af jordprisstigninger, af udstykning af ejerlejligheder, af inflationsgevinster på fast ejendom og af produktivitetstigninger, for bare at nævne nogle eksempler, så får vi svaret tilbage: der er ikke i lovforslaget fastsat bestemmelser, der særlig tager sigte på indkomststigninger af den under a-f omtalte art. Der er intet tilbage, der giver dækning for det, der står i overskriften, nemlig at dette skulle være et indkomststop. Det gælder kun for lønningerne og så det, man påstår kan være en bivirkning af det totalt hule prisstop i kapitel 1.

En anden væsentlig grund til at være imod kapitel 3, lønstopafsnittet, er udvidelsen af ugyldig- eller ulovliggørelsen – hvilket ord man nu vælger – af faglige kampskridt. Det har været diskuteret en del, og det har væ-